

# Zmarła Zofia Jaremowa

Zofia Jaremowa – artystka teatru, reżyserka i scenografka, współzałożycielka i wieloletnia dyrektorka Teatru Lalki, Maski i Aktora Groteska w Krakowie zmarła 11 grudnia – poinformowała wczoraj dyrekcja teatru Groteska. Artystka miała 89 lat.

Zofia Jaremowa była jedną z pionierek nowoczesnego myślenia o sztuce lalkarskiej w powojennej Polsce. Jej osobowość i talent wpłynęły na rozwój polskiego teatru plastycznego. Była historią teatru Groteska, do ostatnich dni wielką wielbicielką tej sceny. Jeszcze trzy lata temu podczas jubileuszu 60-lecia teatru, aktywnie uczestniczyła w uroczystościach. W fioletowej bluzce – ten kolor uwielbiała przez lata, co akcentowała zawsze w swoim ubiorze – przyjmowała kwiaty, gratulacje i odznaczenia.

„Zofię Jaremową poznałem w latach pięćdziesiątych jako piękną i starannie zadbaną kobietę, która towarzyszyła Władysławowi Jaremie. (...) Pani Zofia była nosicielką wystudiowanej elegancji, mówiła więc wolno, jakby nieobecna, robiła wrażenie osoby mało uczestniczącej w codziennych wydarzeniach” – pisał dwa lata temu prof. Henryk Jurkowski w artykule „Moje pokolenie”, dla stowarzyszenia lalkarskiego POLUNIMA.

Zofia Jaremowa, warszawianka z urodzenia, absolwentka ASP w Krakowie jeszcze przed wojną, próbowała swych sił w Teatrze Cricot. W trakcie okupacji, w Grodnie, w latach 1939–41 wraz z mężem Władysławem Jaremą organizowała i prowa-



dziła Polski Teatr Lalek Białorusi Zachodniej; projektowała także lalki do konspiracyjnych przedstawień w Warszawie.

W roku 1945 Zofia Jaremowa wraz z mężem założyła Teatr Lalki Maski i Aktora w Krakowie, którego była wieloletnim dyrektorem (1949–1975), a także scenografem i reżyserem, doprowadzając tę scenę do rozkwitu. Do jej słynnych inscenizacji należą m.in.: „Gdyby Adam był Polakiem” i „Orfeusz w Piekło” Gałczyńskiego, „Opera za trzy grosze” Brechta, „Męczeństwo Piotra Ohey’a” Mrożka, „Kartoteka” Różewicza, „Ubu król” Jarry’ego.

(AMS)